

Informe sobre la trobada internacional a Beirut, 16-19 de novembre de 2006
Txell Bragulat i David Karvala, www.aturemlaguerra.com
resumeix alguns punts destacats de la trobada.

Aspectes pràctics

Els amfitrions de la trobada van ser Hezbol·là i el Partit Comunista Libanès, aliat des de fa poc amb el grup islamista. També va col·laborar la Conferència del Caire. La feina de preparació va anar a càrrec de la Campanya Civil Internacional per la Protecció del Poble Palestí (CCIPPP), de París.

Gran part de la trobada va consistir en treball per eixos.

Hi havia tres de bastant tècnics i un de més general:

- eix jurídic, tocant temes de crims de guerra i de tribunals populars (el Joan de Sodepau hi va participar);
- eix dels mitjans de comunicació globals;
- eix de reconstrucció i urbanisme.
- L'eix més nombrós va ser el de estratègies de resistència, on varem participar (la Txell i el David).

Finalment, hi va haver una sessió especial on els delegats i les delegades àrabs es van reunir per crear una xarxa entre els moviments àrabs.

La gent de Samidoun, la xarxa de moviments socials al Líban, va organitzar dues sessions, paral·leles a la trobada, per explicar la situació al sud del Líban, on es concentra la seva feina actual, i per coordinar amb els moviments internacionals. Els varem lliurar \$1.000 en nom de la Plataforma, que representen els diners recollits a les concentracions de l'estiu o ingressats al compte de la Plataforma des de llavors, a nom de Samidoun.

L'assistència

La trobada va comptar, en principi, amb delegats de grups convidats, fins un màxim de dos delegats per organització, amb la intenció d'enfocar millor la feina.

Hi va haver assistència moderada del moviment antiguerres internacional, sobretot d'Europa, però també d'Índia, Corea del Sud i algun país més.

Hi va haver molts delegats de partits d'esquerra, principalment partits comunistes convidats pel Partit Comunista Libanès.

Dels països àrabs, hi va haver una participació àmplia —tot i que no massiva— i bastant variada: grups antiglobalització, partits de l'esquerra laica, grups islàmics, ONGs, associacions culturals...

Decisions

Estem a l'espera del document final, que podrem fer circular quan arribi. Aquí resumim les decisions principals.

Dels tres eixos tècnics van sortir llistes bastant llargues de propostes de treball:

- **Mitjans:** crear grups de periodistes i escriptors afins als moviments; una pàgina web per difondre informació; organitzar trobades amb professionals del sector; establir un observatori de la cobertura als mitjans establerts, gairebé sempre negativa, dels temes relacionats amb la resistència i l'islamisme...
- **L'eix jurídic:** preparar documents legals; investigar formes de dur als responsables israelians davant de tribunals "de veritat"; centralitzar informació; organitzar un tribunal popular el juliol de 2007...
- **Sobre l'eix de reconstrucció i urbanisme:** no tenim gaires detalls, però aquí diversos especialistes van treballar aspectes de la recuperació de la guerra.

A l'**eix d'estratègies i resistències**, les decisions van estar marcades per una tendència —típica en aquesta mena de trobada— cap a excessius discursos generals i una falta de precisió pel que fa a les accions concretes. Entre els temes destacats estaven la denúncia als plans d'EUA i els seu aliats; l'oposició a les seves amenaces a Iran, Síria...; la importància de la resistència davant d'EUA i Israel; el fet que aquesta resistència prengui diferents formes, no només com a resistència armada sinó també social; la importància de la lluita contra les dictadures que manen a gran part dels països àrabs; la necessitat d'enfortir la coordinació entre els diferents i variats moviments...

Les decisions més concretes van incloure: reafirmar les jornades de mobilització internacional entorn al 20 de març, aniversari de la invasió de l'Iraq; una jornada a finals de setembre per Palestina; i una nova jornada de suport a la resistència, el 12 de juliol, aniversari de l'últim atac israelià al Líban. Nosaltres vam subratllar que aquesta no era una bona data per als moviments antiguerres a Europa, i que era probable que posem més èmfasi a la jornada de març. Evidentment, tractant-se d'una trobada internacional, s'ha d'assumir que diferents regions tindran diferents calendaris.

Aquí, un punt de consens, tant per part de les delegacions àrabs com de les de fora, va ser la importància de rebutjar la ideologia de "xoc de civilitzacions". Hi havia un ampli acord en la necessitat de treballar per contrarestar la hostilitat vers l'Islam —i especialment vers els corrents polítics, molt diversos, que es defineixen com a islamistes—, tan estesa a l'occident. La solidaritat mútua i el contacte fructífer que necessitem els moviments aquí i al món àrabo-musulmà només seran possibles si se superen les sospites promogudes tan activament des dels mitjans de comunicació.

Debats i problemes

Hi havia diversos debats que van travessar la trobada:

- Com s'entén el paper del moviment internacional? Alguns delegats semblaven veure'l com un simple espectador que aplaudeix des de fora la resistència libanesa, palestina, iraquiana... Altres insistien que totes i tots formem un moviment de resistència mundial, unida però molt diversa.
- En què consisteix la solidaritat internacional? Per a alguns, implica moltes reunions i comitès internacionals que produeixen declaracions i resolucions. (És revelador aquí l'informe de la trobada a la web de la CCIPPP, on diu que la "declaració general constituirà un pla d'acció per a les pròximes trobades internacionals, com el Fòrum social de Nairobi en gener de 2007"; diversos eixos van incloure com a elements centrals organitzar més reunions internacionals). D'altra banda, des dels moviments antigüerra es va posar més èmfasi en la feina de mobilització allà on vivim. (Per cert, vam anunciar la mobilització de Sevilla contra la OTAN, un exemple de la solidaritat internacional que es pot practicar a casa. Sembla que la gent estava contenta que es fes, tot i que ningú no va demanar més informació.)
- Quin tipus de moviment fa falta? Alguns delegats, parlant principalment en nom de diversos grups d'esquerrers, defensaven un moviment limitat als que es defineixen explícitament com a antiimperialistes, i van dedicar bastant temps a llegir manifestos preparats on denunciaven a tothom que diferís de la seva visió. Un delegat de la Stop the War Coalition va argumentar, en sentit contrari, que si bé era important la presència de gent explícitament antiimperialista dins el moviment antigüerra, aquest moviment ha de ser molt més ample i inclusiu, i de cap manera limitar-se a 4 gats antiimperialistes.

La cosa sorprenent ha estat, potser, que les diferències de criteris més importants no han anat per línies geogràfiques i/o culturals (per entendre'ns, entre els occidentals i els àrabo-musulmans). Més aviat, es podria dir que la divisió ha anat entre la visió de moviment ample, actiu i inclusiu, centrat en allò que ens uneix —visió compartida, en general i malgrat altres diferències evidents, tant pels moviments antigüerra com per Hezbol·là— i les visions més tancades, centrades en emfatitzar les diferències.

En aquest sentit ja s'han mencionat els arguments, una mica sectaris, d'alguns grups de l'esquerra europea. Però també es podrien esmentar els arguments d'un petit grup d'exiliats iraquians, que volien que la declaració final inclogués denúncies a diversos sectors de la resistència iraquiana, i que també critiqués, específicament, a Iran, per la seva manca de compromís davant l'ocupació de l'Iraq. Els representants de Hezbol·là van insistir en la necessitat d'arribar a compromisos i de mantenir la unitat; no volien que la declaració afalagués ni denunciés Iran, sinó simplement que condemnés les amenaces d'EUA vers aquell país.

Els esforços de Hezbol·là per establir aliances amb el principal partit cristià, el Moviment Patriòtic Lliure de Michel Aoun, així com la seva recent aliança amb el Partit Comunista Libanès, són una mostra d'aquest afany unitari.

Balanç i propostes

Qualsevol trobada d'aquest tipus pateix, inevitablement, de confusions, fruit de la falta d'experiència de treballar junts de tants sectors diferents.

L'aspecte més important de la trobada ha estat, potser, com a un pas més en el llarg procés d'apropament entre els moviments occidentals i el món àrab i musulmà. Aquí, han tingut importància no només els tallers i plenaris, sinó els milers d'oportunitats de conèixer-se'ns els uns als altres que s'han donat als i les activistes dels diferents continents i regions.

Pel que fa a les accions concretes, encara queda per veure quines es podran dur a terme; la llista de propostes és molt llarga.

Hi ha una qüestió, però, que es va reconèixer a la trobada com a prioritària: la de contrarestar i intentar superar les pors i la falta de coneixements que existeixen respecte a l'islamisme.

La continuada ocupació a l'Afganistan i a l'Iraq; les sancions i les amenaces contra l'Autoritat Nacional Palestina; la guerra contra el Líban; les amenaces contra Iran; els atacs contra els drets civils (Guantánamo, els vols de la CIA, el cas Dixon, ...); tot es justifica amb arguments respecte a la suposada naturalesa violenta i bàrbara de l'Islam, arguments alimentats per la por i el desconeixement. El moviment antiguerres occidental no podrà fer la seva feina si no es mostra capaç de resistir aquesta onada d'islamofòbia.

Es va parlar molt del problema a la trobada, i està clar que es tracta d'un tema que haurem de treballar des de les dues direccions; tant des dels moviments occidentals, parlant del tema i aportant una visió alternativa a la dels mitjans dominants; com des del món àrabo-musulmà, aprenent ells mateixos a fer-se entendre millor, i fent esforços per superar la falta de coneixements respecte als seus moviments.

Aquí, és molt rellevant allò que ens va aportar l'Alfonso Carlos Bolado a la xerrada debat l'altre dia.

Primer, ens serà molt útil distingir entre els diferents corrents i visions que, als mitjans occidentals, es fiquen junts al gran sac anomenat "extremisme islàmic". Hezbol·là, per exemple, distingeixen a grans trets entre l'Islam de la resistència, i l'Islam de la col·laboració amb l'imperialisme. També critiquen molt clarament la política sectària, i realment terrorista, associada amb Bin Laden. Quan parlem d'apropar-nos als moviments del Pròxim Orient, incloent els grups islamistes, ha de quedar clar que hi haurà grups amb qui ens interessarà molt tenir relació, i altres amb qui no ens interessarà tenir contacte en absolut.

Segon, com també va comentar l'Alfonso, el contacte és un procés mutu. Nosaltres podem aprendre d'ells, però ells també poden aprendre coses dels moviments occidentals. Són molt reveladores les declaracions de l'altre dia de Naim Qassem, dirigent de Hezbol·là, quan va anunciar que organitzarien "accions sorpresa al carrer", amb "un cistell" d'accions pacífiques, incloent "desobediència civil, sentades i accions sindicals". Sembla clar que són tàctiques molt similars a les emprades pel moviment antiglobalització i antiguerres.

Per avançar en aquest procés d'aprenentatge mutu, podríem donar diversos passos:

- buscar oportunitats per convidar activistes del Pròxim Orient a Barcelona, per donar xerrades i per conèixer gent d'aquí;
- tornar a fer contacte amb la comunitat musulmana a Barcelona;
- continuar parlant del tema, entre nosaltres i cap a fora, per contrarestar les falses impressions promogudes pels mitjans de comunicació;

Apart d'això, seria interessant que gent de Barcelona assistís a la propera edició (serà la 5a) de la Conferència del Caire. Es tracta d'un esdeveniment molt arrelat als moviments egipcis, on participen l'esquerra radical laica; nasseristes, nacionalistes àrabs; i gent dels germans musulmans, la primera i la principal organització islamista. S'ha convertit en un punt de referència important a la regió.

Finalment, respecte a la trobada, s'ha de dir que ha estat una experiència molt impactant el veure en persona les zones bombardejades i parlar amb la gent d'allà. Tenim ganes de comunicar allò què hem vist, de socialitzar aquestes experiències, amb explicacions, fotos, com sigui.